

Modlitba: „Nauč nás, Pane, aby sme Ti slúžili tak, ako si to zaslúžiš: Dávať a nepočítať cenu, bojovať a nedbať na rany, kráčať vpred aj napriek námahe a nehľadať odpočinok, pracovať a nežiadať odmenu, okrem vedomia, že plníme Tvoju vôľu. (Ignác z Loyoly: Modlitba za šľachetnosť)“

Rímskym 12:1 Prosím vás teda, bratia, pre milosrdenstvo Božie, vydávajte svoje telá v živú, svätú, Bohu príjemnú obeť, vašu rozumnú službu Bohu.

Bratia a sestry v Pánu, nábožné kresťanské zhromaždenie!

V našom spevníku máme niekoľko piesní od Zinzendorfa. Bol to človek, cez ktorého Pán Boh veľa urobil. Raz gróf Zinzendorf zosadol v hostinci, kde na stene našiel obraz ukrižovaného Spasiteľa. Stopy Kristovho ducha však v domácnosti hostinského nenašiel. Pobožný gróf pod obraz napísal tieto slová: „Ajhľa, ja toto som vykonal za teba! Čo vykonáš ty za mňa?“ Hostinský premýšľal dlho nad touto vetou a toto premýšľanie, ho viedlo ku Kristovi.

Sám Zinzendorf dávnejšie videl obraz ukrižovaného Pána, pod ktorým táto veta bola napísaná. Toto bol pre neho kľúčový moment.

Pán Ježiš povedal: „Ako ani Syn človeka neprišiel, aby Jemu slúžili, ale aby On slúžil a dal dušu a ako výkupné za mnohých.“ Matúš 20:28

On - Pán nám slúži a dal svoj život za nás. Povoláva každého z nás do služby pre Neho. Povoláva každého. My síce môžeme cítiť, že na to nie sme vhodní. Ale On nás napriek všetkému povoláva. Ak budeš mať pocit, že Boh s tebou už nič nedokáže, spomeň si, že...

Abrahám bol príliš starý. Jakub bol prefíkaný a úskočný. Jozef – Jákobov syn prežil ťažké šikanovanie. Mojžiš bol agresívny. Gideon mal strach. Jeremiáš a Timotej boli príliš mladí. Jonáš utekal pred Bohom. Učeníci zaspávali pri modlitbe.

Pán Boh počíta s tebou, nech by si tiež čohokoľvek prežíval.

O Williamovi Boothovi zakladateľovi hnutia „Armáda spásy“, sa hovorí tento príbeh. Ako starší človek stratil zrak. Jeho syn Bramwell dostal ťažkú úlohu. Mal povedať otcovi, že už nikdy nebude vidieť. „To znamená, že sa zo mňa stal slepec?“ - spýtal sa generál. „Budeme sa s tým musieť zmieriť, otec,“ odpovedal syn. Otec pokračoval: „Už nikdy neuvidím tvoju tvár?“ „Na tomto svete už pravdepodobne nie.“ Chvíľu otec i syn mlčali. Čo asi bude ďalej? „Bramwell,“ povedal otec, „keď som videl, robil som pre Boha a pre jeho ľud, čo som mohol. Teraz budem robiť pre Boha to, čo budem môcť ako nevidiaci.“

Pán počíta s tebou. Ak Pán Počíta s tebou, Jeho službu pre toho, ktorý je najvyšší Pán, máme robiť vo všetkej vrúcnosti a horlivosti. Apoštol Pavol povzbudzuje: „Duchom vrúcni, slúžte Pánovi.“ Rímskym 12:11

Nadšenie je síce dôležité, ale oveľa dôležitejšie je počúvať Boží hlas a plniť Božiu vôľu. Slúžiť Pánu Bohu aj vtedy verne, keď necítíme skvelo.

Za Pánom Ježišom prichádzajú ľudia, ktorí ho chcú nasledovať a robiť niečo pre Božie kráľovstvo. A hovoria mu:

„Zas iný z učeníkov Mu povedal: Pane, dovoľ mi najprv odísť a pochovať si otca. 22 Ale Ježiš mu riekol: Nasleduj ma! A mŕtvi nech si pochovávajú svojich mŕtvych.“ Matúš 8:21 -22

Ježiš schladil jeho nadšenie, aby zistil, či je ochotný nadovšetko plniť Božiu vôľu.

Nadšenie môže veľmi rýchlo pominúť a vtedy je veľmi dôležité si uvedomiť, komu slúžime a Koho vôľu plníme.

Nielen že nadšenie môže pominúť, ale môžu sa prísť ťažkosti a aj duševné zranenia.

Treba si uvedomiť, že keď slúžime a robíme niečo pre Pána Boha, budeme zraňovaní.

Karol Kuzmány sa takto raz modlil:

Puť ma už, Pane, puť ma z svojho domu, / nevysielaj ma viac už k ľudu tomu; / dosť som, už dosť učil, karhal, tešil“ / a on peľší tak, peľšil! /

Všemohúci si, a či sa Ťa bojí? / Svätí si, a on brojí len a brojí; / milostivý si, reku, on sa smeje, / na sluhu Tvojho len potupu leje.

Tricaťdva roky som Tu už vyslúžil / a ľud ten spasiť starostlive túžil;/ vidíš, chce zhynúť: nuž dopuť, nech zhynie / a služby moja nech sa už raz minie!

Cítíme z toho bolesť z tohto vyznania, ale na záver znejú slová povzbudenia od Pána pre Neho:

Ľud Tvoj je ľud môj, ja som si ho kúpil; / svet mi ho zvedol, zotročil, potupil; / lež krv je moja v ňom a ja som svätý: / hlboko padol, vysoko má vstati.

Niektorí sú viac zranení duševne, ako si to dokážu uvedomiť. Keď máte zranené telo, tak sa to prejaví na chôdzi, na všetkom čo robíme. Čo myslíte, ako sa to prejaví, keď je zranená duša?

Zviera, ktoré je zranené, je veľmi citlivé až agresívne a rovnako aj človek, ktorý je vnútorne ranený, je veľmi agresívny. Ťažko sa aj takému človeku pomáha, pretože je veľmi ťažké sa k nemu priblížiť.

Vnútorne duševné zranenia vyvolávajú ďalšie zranenia a takýto človek robí zranenia aj druhým. Duševné rany, ak sa nevyliečia, môžu sa rozširovať a ovplyvňujú náš život viery. Zabraňujú nám slobodne nasledovať Krista.

Tie zranenia sa prejavujú rôznym spôsobom. Môžu sa prejavovať ako potreba dokazovať si niečo pred ľuďmi. Ale obdiv od ľudí je slabá náplasť na svoje vnútorné rany.

Kto je vnútorne zranený, nechce prežiť ďalšie zranenia a tomu bráni ísť do riešenia problémov, kde je hrozia konflikty. Takto sa môže stať, že sa riešenie problémov odsúva a odúva do budúcnosti.

Vnútorne zranený človek nechce byť zranený klebetami, sám môže klebetiť, aby sa o ňom nehovorilo.

Toto je niekoľko spôsobov, ako môžu vnútorné zranenia ovplyvňovať.

Rovnako môže odísť od služby Pre Pána Boha bez toho, že by sa rany zahojili. Ale takýto postoj nie je riešením.

Nesieme zodpovednosť či nás tieto vnútorné zranenia a rany budú ovplyvňovať.

Oni majú byť liečené. Niekedy Ich Pán Boh vylieči hneď, inokedy to chce čas. Pán Ježiš vyliečil niektorých chorých naraz iných zas postupne, ako slepca v Betsaide.

Jediné rany, ktoré zostávajú sú Kristove rany. Naše by zostávať nemali. Iba ak by sme sa chceli hrať na Spasiteľov a ukazovať na obdiv, čo všetko sme pretreli a aké rany sme dostali v službe pre Pána.

Bratia a sestry v Pánu!

Ak chceme slúžiť, tak potom jedine v láske. Je veľmi dôležité poznať pravdu o láske. Láska je zraňovaná a iná láska ako zraňovaná nemôže byť. V nebi to už nebude, v nebi naša láska nebude zraňovaná. Ale tu na zemi láska je zraňovaná. Milovať znamená vystavovať sa zraneniu.

Znamená to priblížiť sa k druhému človeku s jeho neotesaným charakterom.

Pán Ježiš bol veľmi zraňovaný.

Jeho najbližší učeníci, keď mali stáť pri Ňom, tak Ho opustili. Zapreli, že Ho poznajú. Iní zas na neho pľuvali a nakoniec pribili na kríži.

Ďalšou príčinou našich vnútorných zranení sú naše prehnané očakávania od druhých.

Máme tendenciu hľadať naplnenie svojich potrieb od ľudí. Nie sme milovaní, prijatí a hodnotení tak, ako sme chceli. Ak naše najhlbšie potreby nie sú naplnené, potom budeme zraňovaní.

Boli sme stvorení pre maximálne naplnenie týchto potrieb.

Ale žiadny človek ich nedokáže maximálne naplniť, to dokáže jedine Pán Boh.

On si nás používa, dáva nám sil, dáva nám moc a múdrosť. My sme len ako nástroj, ktorý On používa. A my sme veľmi šťastný radi.

Raz v jednej aukcii predávali husle. A boli to veľmi ošarpané husle. Nikto ich nechcel kúpiť. Bol tam jeden vynikajúci huslista, ktorý ich naladil a zahral pred všetkými krásnu skladbu. Ako boli prekvapení všetci! Ako dokázal dať taký krásny nástroj taký zvuk. Bolo to preto, lebo ten nástroj chytil majster do rúk. Sami husle hoci boli na to určené, by to sami od seba nedokázali.

Aj my sme taký nástroj, ktorý dokáže niečo len v majstroch rukách.

Bez Neho v službe pre Neho nič nedokážeme. Je to Jeho milosť, ktorú On dáva vytrvať v Jeho službe. Ako to spievame aj v piesni Smieť žiť, pre Krista, pre Neho mrieť: ...Tú milosť verným Boh dáva len....

Amen